

Skien, 23. november 2007: Vedtak i sak 51-2007.

Klager: NN

Innklaget: Svea Finans AS, Postboks 6601 Etterstad, 0607 Oslo

Saken gjelder: Om kravet er brakt til forfall overfor klager, om gyldig inkassovarsel er betryggende avsendt til klager og om klager har saklig interesse i å få saken behandlet når inkassosalær m.m. er frafalt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder en faktura for taksering av klagers boligeiendom. Fakturadato var 13.08.06 og fakturabeløpet utgjorde kr 3 125. Forfallsdato var 27.08.06. Grunnet manglende betaling ble purrenota sendt av fordringshaver 12.02.07. Purregebyr var tillagt med kr 80. Betalingsoppfordring ble sendt fra innklagede 06.03.07 og var tillagt kr 840 i tariffmessig salær.

2. Saksforholdet

Det er usikkert for nemnda hvem som står som formell rekvirent av taksten, men partene er enige om at faktura ble sendt sammen med taksten til XXX Eiendomsmegling som skulle forestå salget av klagers eiendom. Da kravet ikke ble betalt av megleren, skal fordringshaver ha sendt purringer og inkassovarsel til klager. Fordringshavers "Purrenota" av 12.02.07 er fremlagt for nemnda. I denne notaen heter det: "Har du glemt oss? Denne fakturaen er forfalt til betaling. Dersom de mener beløpet er innbetalt vennligst kontakt oss snarest. Dersom denne faktura ikke betales innen 14 dager vil fordringen oversendes Svea Økonomi med de omkostninger som da påløper renter i hht. gjeldende lovverk". På giroen var betalingsfrist satt til 17.02.07. Fakturabeløp var oppgitt til kr 3 125, kr 129 var tillagt i rente og kr 80 i purregebyr. Totalt krav utgjorde kr 3 334. Notaen er sendt til klagers adresse og skal ikke ha kommet i retur. Innklagede er forespurt om purrenotaen av 12.02.07 er identisk med inkassovarselet fordringshaver anfører å ha sendt klager, eller om det er sendt et annet varsel som anføres å være et gyldig inkassovarsel. Innklagede har ikke fremlagt kopi av annet inkassovarsel, men har opplyst at fordringshaver har informert om at skyldner skal ha fått to purringer før saken ble oversendt til inkasso. Dokumentasjon for at disse purringene er sendt klager er heller ikke fremlagt for nemnda.

Grunnet fortsatt manglende betaling ble betalingsoppfordring sendt 06.03.07. Betalingsoppfordringen ble sendt av innklagede. Hovedkrav var da oppgitt til kr 3 334 (opprinnelig hovedkrav tillagt rentekravet på kr 129, samt kr 80 i purregebyr). Inkassoomkostninger var tillagt kravet med kr 840. Videre var renter lagt til kravet med kr 183,19. Også dette varselet ble sendt til klagers adresse og skal ikke ha kommet i retur til innklagede.

I brev av 17.03.07 fra klager til innklagede orienterte klager om at hovedkravet etter betalingsoppfordringen, (kr 3334) var betalt samme dag. Han skal videre ha orientert om at han bestred kravet på inkassoomkostninger da han verken hadde mottatt faktura eller inkassovarsel før inkasso ble iverksatt.

Etter å ha registrert klagers innbetaling av hovedstolen sendte innklagede girobrev til klager, med krav på ubetalt salær og renter, totalt kr 1036,87.

I brev av 23.03.07 fra klager til innklagede fastholdt klager sin innsigelse om at han verken hadde mottatt purring eller inkassovarsel før saken ble sendt til inkasso og han mottok betalingsoppfordringen.

Innklagede sendte nytt girobrev til klager 26.03.07. I dette brevet het det: "Dersom tungt salær ikke er påført vil dette skje dersom restkravet ikke blir betalt omgående, hvilket medfører at salæret dobles, jfr. inkassoforskriftens § 2-3. Manglende betaling kan føre til at rettslig inkasso iverksettes med påfølgende betalingsanmerkning dersom saklig innsigelse ikke foreligger skriftlig, og ytterligere omkostninger påløper. **Vi gjør oppmerksom på at saken ikke blir avsluttet før restgjelden er betalt.**"

Klagers brev 03.04.07 til Inkassoklagenemnda ble oversendt innklagede i brev av 05.05.07. I sitt tilsvaret til Inkassoklagenemnda fastholdt innklagede kravet på inkassoomkostninger. Etter at sekretariatet for Inkassoklagenemnda anmodet om dokumentasjon for de varsler som anføres å være sendt til klager, informerte innklagede om at fordringshaver og innklagede var blitt enige om "en del rutineendringer i forhold til dette med utsendelse av inkassovarsel". Innklagede informerte også om at de ville tilbakeføre salæret på kr 840 til skyldner.

3. Partene anfører

Klager anfører at han verken mottok purringer eller inkassovarsel før han mottok betalingsoppfordringen fra innklagede. Han anfører at fakturaen antakelig ble sendt direkte til eiendomsmegleren og at kravet derfor ikke var presentert for ham før han mottok betalingsoppfordringen. Siden eiendomsmegleren reklamerte med gratis verdivurdering hadde han heller ingen grunn til å etterlyse fakturaen. Han mottok heller aldri takstdokumentet som ble sendt direkte til megleren, og han ble først klar over kravet da han mottok betalingsoppfordringen. Siden han sto som formell bestiller av taksten ble hovedkravet derfor betalt. Innsigelse mot inkassoomkostningene ble fremsatt overfor innklagede som svarte med nytt inkassokrav på restbeløpet med trussel om tungt salær og betalingsanmerkning dersom restbeløpet ikke ble betalt omgående. Klager anfører videre at han anmodet om at innklagede fremla kopi av inkassovarsellet som innklagede mener skal være sendt. Dette skal han ikke ha mottatt. Det anføres at det må stride mot god inkassoskikk å ikke sende inkassovarsel før betalingsoppfordring og ved å fortsette innfordringen av et omtvistet krav. Etter at klager er blitt kjent med innholdet i fordringshavers purrenota og betalingsoppfordring anfører klager at hovedkravet er endret fra 3125 og til 3334 og at han er avkrevd dobbelt med renter.

Innklagede anfører at inkassovarsel ble fremsendt til klager fordi fakturaen som var tilsendt eiendomsmegleren, ikke ble betalt. Varsellet kom ikke i retur. Betalingsoppfordring ble sendt samme adresse og denne er heller ikke kommet i retur. I tilsvaret til Inkassoklagenemnda anførte innklagede at de ikke kunne se at de har handlet klanderverdig i saken. Etter å ha vurdert saken på nytt er fordringshaver og innklagede kommet til at salæret vil bli tilbakeført til skyldner.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klager på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det fremgår av sakens dokumenter at innklagede etter en ny gjennomgang av saken besluttet å tilbakebetale innbetalt inkassosalær. I telefonsamtale med sekretariatet for Inkassoklagenemnda har innklagede videre bekreftet at kr 80, som urettmessig var tillagt hovedstolen ved oversendelse av saken til inkasso, blir tilbakeført. I tillegg bekreftet innklagede at innbetalte renter vil bli tilbakebetalt klager da det kan stilles spørsmål ved om kravet er å anse som forfalt overfor klager, samt at det kan synes som om grunnlaget for renteberegningen kan være feil.

Etter at innklagede har besluttet å tilbakebetale innbetalt inkassosalær, purregebyr og innbetalte renter foreligger det ikke lenger noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven, og klager har således ingen

saklig interesse av nemndas avgjørelse, jf. inkassoloven § 22 tredje ledd. Klagen skal derfor avvises, jf. nemndavtalen punkt 5.9.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klagen avvises.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda